

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **R. V.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Kopřivou
sídlem Vodičkova 709/33, 110 00 Praha

proti

žalovanému: **Ředitel Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje**
sídlem tř. Kosmonautů 189/10, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2020, č. j. KRPM-134347-27/ČJ-2019-1400AP-PK, ve věci služebního poměru,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Žalovaný ve výroku specifikovaným rozhodnutím zamítl podle § 190 odst. 8 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o příslušnících“) odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje pro ekonomiku ze dne 18. 2. 2020, č. j. KRPM-134347-13/ČJ-2019-1400HS, který nepřiznal žalobci náhradu škody, jež měla spočívat v neumožnění vyčerpání výstrojních součástí žalobci za trvání služebního poměru.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

B. Žaloba a stanovisko žalovaného

2. Žalobce požadoval žalobou zrušení rozhodnutí žalovaného. Žalovaný dle žalobce dospěl k nesprávnému závěru, že čl. 14 odst. 7 písm. a) závazného pokynu policejního prezidenta č. 130/2008, o poskytování naturálních náležitostí příslušníkům Policie ČR (dále jen „výstrojní předpis“), není rozporný s § 134 zákona o příslušnících. Posledně uvedené ustanovení totiž uvádí, že policista má nárok na výstrojní náležitosti po celou dobu trvání služebního poměru, avšak čl. 14 odst. 7 písm. a) výstrojního předpisu toto právo ode dne podání žádosti o propuštění ze služebního poměru omezuje tím, že další čerpání výstrojních náležitostí podmiňuje souhlasem služebního funkcionáře. Zákon o příslušnících však nedává prostor pro podmínění čerpání nároku na výstrojní náležitosti. Žalobce o čerpání výstrojních náležitostí příslušného funkcionáře nepožádal, neboť mu bylo zřejmé, jak by se k němu daný funkcionář postavil. To potvrdil sám žalovaný, když v rozhodnutí uvedl, že další čerpání je možné jen v případě nenadále události vyplývající z rizika služby poškozením či znehodnocením dosavadní služební výstroje, kdy je ještě potřebné a žádoucí zajistit její náhradu.
3. Dále žalobce poukázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2019, č. j. 22 Ad 2/2018-36, který podle žalobce jasně dokládá, že jeho žádosti mělo být vyhověno.
4. Závěrem žalobce uvedl, že se žalovaný ne příliš smysluplně vypořádal s jeho námitkou týkající se vlastnictví k osobnímu kontu policisty.
5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že čl. 14 odst. 7 písm. a) výstrojního předpisu není rozporný s § 134 zákona o příslušnících, nýbrž jej ve smyslu § 5 zákona o příslušnících konkretizuje a upravuje způsob a možnosti poskytování výstrojních náležitostí. Nárok na čerpání výstrojních náležitostí není vyloučen ani po uzavření osobního konta podle čl. 14 odst. 7 písm. a) výstrojního předpisu. Uvedený článek má zajistit účelné čerpání výstrojních náležitostí pro výkon služby a zohledňuje, že např. při podání žádosti o propuštění ze služebního poměru, výkon služby již brzy skončí, což byl právě případ žalobce, který se o čerpání z osobního konta začal zajímat 8 dnů před skončením služebního poměru.
6. Dále žalovaný poukázal na to, že žalobce svou žádostí podanou těsně po skončení služebního poměru chtěl obejít § 134 odst. 6 zákona o příslušnících, který stanoví, že příslušník nemá po skončení služebního poměru nárok na náhradu nevyčerpaných výstrojních náležitostí v penězích. Žalobce totiž škodu spatřuje právě v nevyčerpaném zůstatku z osobního konta. Takový postup by byl teoreticky možný, pokud by chtěl žalobce čerpat konkrétní náležitosti v částce odpovídající zůstatku na jeho kontě, avšak tyto mu nebyly poskytnuty. Žalobce byl upozorněn na to, jak má v jeho případě požádat o čerpání z osobního konta, leč tak neučinil.
7. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2019, č. j. 22 Ad 2/2018-36 se dle žalovaného vztahuje k zákonu o vojácích z povolání a nelze jej aplikovat na nyní projednávanou věc, neboť jak zákon o příslušnících, tak výstrojní předpis žalovaného vše komplexně upravují.
8. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného znovu upozornil na to, že ustanovení § 134 zákona o příslušnících zakotvuje příslušníkovi nárok na výstrojní náležitosti po celou dobu

trvání služebního poměru. Tento nárok nelze omezit vnitřním předpisem. Argumentaci žalovaného považuje za absurdní.

C. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

9. Ze správního spisu soud pro účely soudního přezkumu zjistil, že dne 11. 11. 2019 podal žalobce u Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje žádost o náhradu škody podle § 98 odst. 1 zákona o příslušnících ve výši 15 668 Kč. Tato škoda mu měla vzniknout tím, že v srpnu 2019 požádal o propuštění ze služebního poměru, který skončil dne 31. 10. 2019, dne 22. 10. 2019 si chtěl za prostředky ze svého osobního konta nakoupit výstrojní součástky, nicméně mu to nebylo umožněno s tím, že jeho osobní konto bylo podle čl. 14 odst. 7 písm. a) výstrojního předpisu již uzavřeno.
10. Oznámením ze dne 9. 12. 2019, č. j. KRPM-134347-4/ČJ-2019-1400HS bylo zahájeno řízení ve věci služebního poměru. Rozhodnutím náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje pro ekonomiku ze dne 18. 2. 2020, č. j. KRPM-134347-13/ČJ-2019-1400HS byla žádost žalobce zamítnuta. Správní orgán I. stupně své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce byl dne 22. 10. 2019 v souladu s čl. 14 odst. 7 výstrojního předpisu poučen o tom, že může čerpat výstrojní náležitosti pouze se souhlasem služebního funkcionáře – ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, ke kterému musí podat písemnou žádost, což však neučinil. Cílem této podmínky je zabránit účelovému čerpání služební výstroje, která má sloužit pro výkon služby, před skončením služebního poměru. Výstrojní předpis nicméně ponechává prostor pro odůvodněné čerpání služební výstroje. Nelze tak hovořit o nezákonném postupu. K výši škody uvedl, že dle sdělení Ministerstva vnitra bylo ke dni 22. 10. 2019 na kontě žalobce 14 720 bodů. Zůstatek na osobním kontě policisty však není jeho majetkem. Nevyčerpaný zůstatek tak nelze vnímat jako škodu. Z právní úpravy nárok na výplatu hodnot z osobního konta nevyplývá.
11. Proti rozhodnutí náměstka ředitele brojil žalobce odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaný ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně a zdůraznil, že žalobce skutečně ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje nepožádal o čerpání z jeho osobního konta. Ke vzniklé škodě žalovaný uvedl, že tvrzení žalobce je postaveno na konstrukci, že škoda vznikla nemožností čerpání výstrojních náležitostí a jako škodu uplatňuje hodnotu celého svého konta. To je však v příkrém rozporu s logikou žádosti, když odvolatel nepožaduje zůstatek konta, ale náhradu požaduje za nemožnost získat konkrétní výstrojní náležitost. V takovém případě ale měl žalobce požádat o čerpání z osobního konta příslušného funkcionáře, uvést co konkrétně chtěl čerpat a hodnotu takových věcí. Nic takového se však nestalo.

D. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. U ústního jednání dne 24. 8. 2021 setrvali účastníci na svých stanoviscích.
13. Podle § 98 odst. 1 zákona o příslušnících platí, že *„bezpečnostní sbor odpovídá za škodu způsobenou příslušníkovi porušením právní povinnosti při výkonu služby, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon služby“*.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

14. Z ustanovení § 134 odst. 1 zákona o příslušnících vyplývá, že příslušník má nárok na naturální náležitosti, kterými jsou:
- a) *služební stejnokroj nebo jiný oděv a obuv, které používá při výkonu služby (dále jen "služební výstroj"),*
  - b) *součástky určené k obměně nebo doplnění služební výstroje a*
  - c) *služby spojené s údržbou služební výstroje.*
15. Podle § 134 odst. 3 zákona o příslušnících platí, že „po dobu trvání služebního poměru má příslušník nárok na součástky určené k obměně a doplnění služební výstroje a na služby spojené s údržbou služební výstroje s výjimkou doby, po kterou mu nenáleží služební příjem; příslušník, který je zproštěn výkonu služby, má nárok na součástky určené k obměně nebo doplnění služební výstroje a na služby spojené s údržbou služební výstroje jen v případě, že mu byla doplacena část služebního příjmu, o kterou mu byl služební příjem po dobu zproštění výkonu služby zkrácen“.
16. Podle čl. 2 odst. 2 písm. c) výstrojního předpisu se oděvným rozumí finanční prostředky určené k obměně a doplnění služební výstroje a na služby spojené s údržbou služební výstroje. Na základě čl. 7 odst. 1 téhož předpisu je policistovi poskytováno po dobu trvání služebního poměru oděvné. Oděvné se denně připisuje na osobní konto policisty (21 Kč denně v případě žalobce). Policista je oprávněn použít oděvné na zajištění doplnění a obměny služební výstroje a služeb spojených s údržbou služební výstroje. Na základě odst. 3 a 6 téhož článku je policistovi vyplacena část oděvného (nad rámec toho, které je připsáno na konto policisty), a to jako paušální peněžitá náhrada za nezabezpečené součástky a za neposkytnuté služby spojené s údržbou služební výstroje (celkem v případě žalobce 4 Kč denně). Tato paušální náhrada je pololetně vyplácena policistovi společně se služebním příjmem. Z čl. 14 odst. 7 písm. a) výstrojního předpisu vyplývá, že služební funkcionář vydá pokyn k uzavření osobního konta policisty dnem doručení žádosti policistou ke skončení služebního poměru. Další čerpání z osobního konta je možné pouze se souhlasem služebního funkcionáře.
17. V nyní projednávané věci je spor o to, zda se žalovaný dopustil nezákonného jednání, které mělo spočívat v tom, že dne 22. 10. 2019 na základě čl. 14 odst. 7 výstrojního předpisu bezpodmínečně neumožnil žalobci čerpat výstrojní náležitosti a zda v důsledku tohoto jednání vznikla žalobci škoda odpovídající zůstatku na jeho osobním kontě.
18. Z ustanovení § 98 odst. 1 zákona o příslušnících vyplývá, že pro vznik odpovědnosti bezpečnostního sboru za škodu musí být kumulativně splněny následující podmínky: 1) musí dojít k porušení právní povinnosti při výkonu služby, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon služby, 2) příslušníkovi musí vzniknout škoda a 3) mezi takto vzniklou škodou a porušením právní povinnosti musí existovat příčinná souvislost.
19. Krajský soud se zabýval tím, zda ze strany žalovaného došlo k porušení právní povinnosti při výkonu služby, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon služby a dospěl k závěru, že nikoliv.
20. Žalobce spatřuje nezákonnost v tom, že mu dne 22. 10. 2019 tj. za trvání služebního poměru, nebylo umožněno bez dalšího čerpat prostředky z jeho osobního konta (nakupovat výstrojní náležitosti) a že čerpání z jeho konta by mu bylo umožněno poté, co to schválí ředitel Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, jelikož tak stanoví čl. 14 odst. 7 písm. a) výstrojního předpisu.

21. Krajský soud názor žalobce nesdílí. S žalobcem lze souhlasit v tom, že jeho nárok na výstrojní náležitosti podle § 134 odst. 3 zákona o příslušnících trvá po celou dobu trvání služebního poměru. Skutečnost, že zákon příslušníkům zakotvuje nárok na výstrojní náležitosti, ještě neznamená, že vnitřní předpis nemůže tento nárok upravit v podrobnostech. Z § 134 zákona o příslušnících nevyplývají žádné podrobnosti tohoto nároku, tj. jak často může příslušník měnit či obměňovat stejnokrojové součástky, jak bude řešena náhrada za neposkytované služby spojené s údržbou stejnokrojové výstroje, jak konkrétně má o výstrojní náležitosti příslušník žádat apod. Rozhodně nelze dospět k závěru, že při absenci těchto podrobností v zákoně by měl mít příslušník nárok na jakékoliv výstrojní náležitosti (případě i další plnění) v jakémkoliv množství a čerpat je způsobem, který sám zvolí. Je tedy zřejmé, že podrobnější úprava ve vnitřních předpisech je nezbytná a počítá se s ní, nemůže nicméně zákonem přiznaný nárok omezit.
22. Za omezení nároku však nelze v tomto konkrétním případě bez dalšího považovat nutnost podání žádosti o čerpání z osobního konta pro nákup stejnokrojových součástek ani s tím spojený souhlas ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje. Podání žádosti není v čl. 14 odst. 7 písm. a) výstrojního předpisu uvedeno, avšak má-li příslušný služební funkcionář čerpání odsouhlasit, je zjevné, že tak může učinit jedině na podkladě konkrétní žádosti. Samotná žádost o čerpání z osobního konta rozhodně není požadavkem rozporným s § 134 zákona o příslušnících. Jak již soud uvedl výše, uvedené ustanovení počítá s podrobnější úpravou na úrovni vnitřních předpisů a v tomto duchu lze požadavek na podání žádosti o čerpání vnímat jen jako formální nástroj, který upravuje proces čerpání a sám o sobě nikterak obsahově nárok příslušníka neomezuje. Žalobce však o čerpání z jeho osobního konta ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje ani nepožádal, což v žalobě sám uznává.
23. Krajský soud dále poukazuje na skutečnost, že mu není svěřena pravomoc k abstraktnímu přezkumu zákonnosti vnitřních předpisů správních orgánů, nýbrž je oprávněn posoudit jejich soulad se zákonem pouze v souvislosti s jejich aplikací na konkrétní případ. K povaze souhlasu s čerpáním z osobního konta se tak krajský soud nemá prostor vyjádřit, neboť z důvodu absence žádosti žalobce se příslušný služební funkcionář (ředitel Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje) k vyjádření svého souhlasu či nesouhlasu ani nedostal. K aplikaci na konkrétní případ tudíž nedošlo. Tvrzení žalobce, že by se uvedený funkcionář k jeho žádosti jistě postavil nesouhlasně, je třeba odmítnout jako čistou spekulaci. Žalobce zkrátka o souhlas ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje nepožádal a jeho případnou reakci nemohl s jistotou předvídat.
24. Krajský soud tak uzavírá, že v nyní posuzované věci neshledal porušení právní povinnosti ze strany žalovaného. S ohledem na tento závěr se krajský soud nezabýval dalšími podmínkami pro vznik nároku na náhradu škody.
25. Pro úplnost krajský soud uvádí, že odkaz žalobce na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2019, č. j. 22 Ad 2/2018-36 není pro nynější věc přílehlavý, neboť v dané věci krajský soud řešil žádost vojáka z povolání na přímé proplacení peněžité náhrady za nevyčerpané prostředky na jeho osobním kontě, nikoliv nárok na náhradu škody, u kterého jsou stanoveny zákonné podmínky, které v tomto případě nebyly naplněny.

E. Závěr a náhrada nákladů řízení

26. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být **zastoupen advokátem**; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 24. srpna 2021

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu